

## Francesc Massip Quadern de teatre



El Festival Shakespeare de Santa Susanna va culminar la seva cinquena edició amb l'espantós 'Somni' del Footsbarn Theatre

# Nit màgica sota la lluna

**F**a vint-i-cinc anys, a la platja de Sitges assistíem a una de les representacions més fascinants que recordem del desaparegut Festival de Teatre. Es va produir en un envelat de circ on es recreava la història del rei Artús i una adaptació del conte de García Márquez *Un señor muy viejo con alas enormes*. Era el Footsbarn Travelling Theatre Company, un grup anglès de 27 intèrprets i disset nens que constituïen una mena de poble ambulat que havia iniciat la volta al món, amb escola pròpia, dins l'esperit dels saltimbanquis de sempre, dels joglars medievals, dels actors viatgers de la Commedia dell'Arte. Actualment el grup s'ha reduït, s'ha instal·lat al cor de França, però manté la mateixa energia creativa i un ventall encara més ampli de recursos.

No ens visitaven d'ençà de 1997, quan van presentar una estimulante *L'Odissea* al Mercat de les Flors, i enguany han tornat amb l'onírica comèdia *A Midsummer Night's Dream* per clausurar la cinquena edició del Festival Shakespeare de Santa Susanna amb un ple de gom a gom. El grup tenia la intenció de fer l'espectacle, com és habitual, a l'interior de la seva carpa, però el bosc de la masia Can Ratés i la nit de lluna plena van inclinar la balança vers l'actuació a l'aire lliure en aquell marc captivador, "gairebé més bonic que el nostre envelat", com ironitzava el presentador. Ara bé, un entarimat circular en forma de roca evocava la vela circense original. Tot l'escenari, però, es redimensiona en quedar integrat entre els arbres del jardí boscà. L'adaptació es va fer a cuïta-corrents el dia abans, quan la



El muntatge de Footsbarn explota cada racó del 'Somni d'una nit d'estiu', de Shakespeare ■ FOOTSBARN THEATRE

companyia va arribar a Santa Susanna sense conèixer l'indret. També amb poques hores els actors van fer l'esforç d'aprendre algunes paraules en català, disposades estratègicament al llarg de l'espectacle, particularment en els moments de més alta comicitat.

El muntatge de Footsbarn explota cada racó de la comèdia, n'ausculta cada batec d'humor; tots els replecs són desplegats en una escenificació esponjosa i plena d'encanteri. Hi concorren les distintes

Tots els replecs de la comèdia són desplegats en un muntatge ple d'encanteri

especialitats escèniques: la dansa, el cant, la música en directe, el clown i una utilització imaginativa de la màscara, tant la carnavalesca de la Commedia dell'Arte, l'exòtica i l'atàvica de la tradició popular. Així, per exemple, el follet Puck, l'actor balinès Mas Soegeng, apareix amb una exquisida màscara del teatre sagrat de Bali, que es combina, però, amb un vestuari típic dels silvestres europeus propis dels ritus hivernals com el Chocalheiro de Bemposta (Portugal).

Llàstima que l'omnipresència del geni tel·lúric aquí es veu molt reduïda i apagada, a causa de l'escassa adequació de l'actor al rol que el converteix en discret secundari. Les joves enamorades Hèrnia i Helena duen a terme una interpretació en clau paròdica que excel·leix en mans de Caroline Piette i Muriel Piquart, un treball clownesc que contagien als seus companys, els quals enfilen un duel per les noies amb la gestualitat fatxenda d'una baralla de galls.

## L'esclat de la farsa

■ Ara bé, el protagonisme absolut de la funció l'encarna un dels actors clàssics de Footsbarn, Paddy Hayter, que aquí fa alhora de Lisandre i, sobretot, de Bottom, el més pallús dels artesans que vol fer tots els papers de la funció sobre Píram i Tisbe, caracteritzat amb unes dentotes de conill, uns cabells d'espigot de panís i uns parraes que cobrien una panxa postissa. Després apareix amb un deliciós cap d'ase articulats com un titella per festejar la reina de les fades, una Titània japonesa (Akemi Yamauchi), que incorpora passatges en la seva llengua i que balla la dansa del ventall i del mocador amb més gràcia que no

pas recita. L'altre diletant que fa morir de riure és el que interpreta Tisbe, un divertit Vincent Gracieux, esprimitxat i carablanca que fa autèntics esforços per dir el seu rol, amb la llengua fora, retorçant-la com l'artesa que esmola la perícia en fer alguna cosa. Resulta particularment hilarant l'escena del repartiment de l'utilitatge, sota l'atenta vigilància de Joey Cunningham, un dels veterans del grup, que fa el paper de director dels comedians aficionats; així, quan s'ofereix l'espasa de llauna al protagonista entre ganxotes d'espant i d'afició, mentre la música fa els efectes especials i subratlla els gags. Després hi ha la



Vincent Gracieux i Mas Soegeng durant la funció ■ FRANCESC MASSIP

bella plasticitat de l'escenografia, començant per l'arbre del regne de les fades on hi ha el tron d'Obéron o la flor que s'obre i es tanca com la magrana del Misteri d'Elx, on Titània enamorada acull l'estimat ruc; o l'erigó que punxa l'amant embadalit mentre que el penques l'usa com a pinta, o el suïcidi de Píram amb metres de sang en tela vermella que li surten del fals ventre.

Donat que els vint-i-un rols de l'obra els incorporen únicament set actors, a la seqüència final el públic cortesà que contempla la farsa dels pallussos són uns gegants que han plantat a escena. Genial!